

ker jeg ikke blot på penge, men i høj grad også på personale, for der er jo ikke umiddelbart ledige læger eller sygeplejersker til rådighed for nye opgaver, uden at de tages andre steder fra.

Regeringen mener derfor, at det er vigtigt, at alle muligheder er grundigt undersøgt og analyseret. Og jeg vil i hvert fald gerne give tilsagn om, at regeringen umiddelbart efter sommerferien nedsætter et udvalg, der nøje gennemgår den akutte medicinske indsats og fremkommer med konkrete forslag til forbedringer af indsatsen.

Udvalget vil blive sammensat meget bredt, så alle relevante parter bliver repræsenteret og kan være med til at producere løsninger, der i praksis vil kunne virke.

I den forbindelse kan jeg i øvrigt oplyse, at spørgsmålet også er indgået i de igangværende forhandlinger om amternes økonomi for 1999, og at jeg forventer en aftale om, at et udvalg skal analysere området.

Det er den baggrund, jeg vil nævne, når jeg må sige, at regeringen ikke kan støtte de to foreliggende beslutningsforslag, sådan som de foreligger, selv om vi er meget enige i en hel del af intentionerne.

Karen J. Klint (S):

De to beslutningsforslag, som er fremsat i dag, er, som det også fremgår af ministerens oplæg, meget mere omfattende, end deres korte formulering alene lader ane, for de omhandler et af den slags problemer, som vi kæmper med til evig tid. For hvornår får tilskadekomne tilstrækkelig og tilstrækkelig hurtig hjælp? Det kan altid gå hurtigere, og medmindre der er en læge i hver eneste ambulance og ambulancerne har alt det udstyr med sig, som de overhovedet kan transportere i en bil, vil der altid være tilfælde, hvor hjælpen kunne have været bedre.

Dermed er ikke sagt, at situationen ikke kan og skal blive bedre, end den er i dag. Og vi er bestemt fra Socialdemokraternes side enige i, at der skal kigges på, hvordan det akutte beredskab kan styrkes.

Jeg har med interesse fulgt den offentlige debat om en omorganisering af alarmfunktionerne og hele den indsats, der sker før en eventuel hospitalsindlæggelse, som har kørt siden efteråret. Og de mange indlæg i aviser og fagblade illustrerer, hvor utrolig mange der er interesserede i at varetage hele det her område: Ikke mindre end 5 ministerier, 54 politikredse, 41 alarmcentraler, Falcks Redningskorps, de

kommunale brandvæsener og civilforsvaret er blandt de ansvarlige. Dertil kommer læger, sygeplejersker, redningsfolk og uddannelsesinstitutioner, som hver især har deres interesser at forfølge.

En ting forekommer mig klar, og det er, at vi nok kunne være tjent med, at ansvaret kom på lidt færre hænder. Og det er sandsynligt, at vi ville være tjent med en centralisering af alarmcentralerne.

Vi kan naturligvis fra Socialdemokratiets side tilslutte os, at det skal sikres, at der er et vel fungerende alarmberedskab, men vi føler os ikke overbeviste om, at en afprivatisering af ambulancetjenesten alene er vejen frem, og ej heller om, at der nødvendigvis er brug for en ambulancelov, der fastsætter faste responstider.

I Vejle Amt, som jeg kommer fra, har vi en gennemsnitlig responstid på 7,7 minutter, og det synes jeg faktisk er ret flot. I Oslo-området, som vi kan sammenligne os med, fordi de har nogenlunde de samme afstande og det samme antal ambulancer pr. indbygger, og hvor de har den efterspurgte tættere sammenhæng mellem hospitaler og akutberedskab, er den gennemsnitlige responstid oppe på 25 minutter.

Vi anser det ikke umiddelbart for hverken praktisk eller økonomisk hensigtsmæssigt eller helt realistisk at opsig alle kontrakter med Falck, som det i øvrigt er mit indtryk i vid udstrækning fungerer godt og i overensstemmelse med de indgåede kontrakter.

Det, vi helt klart kan tilslutte os, er, at der er behov for en teknisk og politisk analyse af hele det problemkompleks, som Enhedslistens og CD's beslutningsforslag vedrører. Og et af de oplagte tekniske problemer, som der skal kigges på, er, at der i dag er en større del af opkaldene, som kommer via mobiltelefon, og som jo mellemlander hos TeleDanmark centralt for derefter at blive stillet om til den lokale station, når man har fundet ud af, hvor den lokale station er. Det tror vi godt kunne gøres bedre.

Det tekniske udvalg under Rigspolitichefen, som bl.a. indsamler de erfaringer, der gøres med ny teknologi på alarmcentralerne i Aalborg, Århus og Odense, skal komme med sin vurdering inden udgangen af 1998. Og som ministeren lige har sagt, er der jo givet tilsagn om, at der nedsættes et udvalg, som skal se på de mere politiske sider af sagen.

Til slut vil jeg gerne lige inddrage nogle af de erfaringer, man faktisk har i nogle af de lande, som pressen ynder at sammenligne os med: